

התבונן בתמונה זו: היא מראה שני אנשים עוסקים בסחר דולארים. זוהי פעולה בלתי-חוקית ונעשית לאור היום

העולם הזה" סוען:

● משרד האוצר מזרים דולארים לסוחרים פרטיים, מתוך ידיעה ברורה, כי כסף זה יגיע לשוק השחור — דבר המהווה עבירה על חוקי הפיקוח על מטבע זה.

● פעולה זו נעשית מבלי שניתנה הודעה על כך לוועדת הכספים של הכנסת, מבלי שקיבלה אישור רשמי ומבלי שתיכלל בגלוי בתקציב המדינה.

● הדולארים נמכרים במחיר העולה על מחירם הרשמי.

● ההפרש אינו נרשם אצל החשב הכללי, ואין כל ביקורת על השימוש בו.

האוצר מספסר

ביטרמן עצמו נכנס לבנק איגוד, ואמר שלום ידידותי לסגן מנהל הבנק, מר סלומון, וליועץ המשפטי של הבנק, עורך-הדין דותן, ולאחר שיחה קצרה באדיש עם הקופאי, הוא עולה לקומה השנייה.

בקומה השנייה נכנס ביטרמן בדלת הראי-שונה מימין, דלת עליה כתוב 'ישראל', שם יושבת גברת שגלר.

לאחר שהיה של כמה דקות בחברת ישראל פינה, יורד ביטרמן אל הקופה, מוסר לקופאי טופס חתום, ומקבל ממנו שתי חבילות שמונת של דולרים. הקופאי עוטף את ה'שטרות הירוקים בניר עתון.

עם הדולרים בתיק יוצא ביטרמן החוצה, שם ממתניים לו בפניה, מתחת לעץ, שני עוזריו, סוכני-המישנה הולצמן ויאניק. הם לוקחים כל אחד חבילה ונעלמים בחצר. בין הבתים מספר 24 ו-26 ברחוב אהרן-העם.

חבילות הדולרים מכילות לפעמים 50 אלף דולר, לפעמים 100 אלף דולר, הכל תלוי במחזור העסקים בשוק הדולארים באותו יום.

★ ★ ★

זכורסה — והחוצה

מ' יהו ביטרמן זה, המתנהג ככ"ן בית בבנק איגוד, המקבל אישורים להרוצאת מאות אלפי דולרים מחברת 'ישראל פינה', ואשר לו מייחלים כל בוקר עשרות ספסרים?

עמנואל ביטרמן, חבר בורסת היהלומים החשובה של אנטוורפן, הגיע ארצה כתייר בשנת 1960, יחד עם אישתו ובנו. הוא השקיע סכום של 10 אלפים דולר במפעל לחידוש צמיגים הנלגז. מתוקף היותו חבר הבורסה באנטוורפן, היתה לביטרמן זכות השתתפות בבורסת היהלומים של תל-אביב. לפני כשנה, לאחר שצ'קים בחתימתו חזרו ללא כיסוי, נערך משפט פנימי בבורסת היהלומים, וחברותו של ביטרמן שם הופסקה. באותה תקופה פשט את הרגל ידיו הקרוב ושותפו, דויד ראנד, איתו הקים ביחד את חברת ראנביס, בעלת מיגרשים יקרים ברמת-גן, ואת חברת ביטראן, בעלת נוה חוף קיסריה. הלא הוא השיכון המפואר לתיירים. רכוש שתי החברות עוקל לאחרונה

משלת ישראל מוכרת דולרים לי שוק השחור. משרד האוצר מפרנס את רחוב לילינבלום הידוע לשימצה. מחזור שנתי של עשרות מיליוני דולרים שחורים מגיע לידי מכריחי הון — בידיעתו ובא"י שורו של משרד האוצר.

זהו אחד הסודות הפחות ידועים של ישראל.

המשטרה עומדת אי-אונים בפני תופעה זו, נאלצת לעצום עיניים ולתת לרחוב לילינבלום לפרוה. כאשר מנסה בכל זאת המחלקה לחקירות כלכליות של המשטרה ל'בצע את תפקידה, היא מוצאת את עצמה במצבים מגוחכים. כפי שקרה, למשל, בי יום ששי לפני שלושה שבועות: אחרי עיי קוב ממושך ומייגע הצליחה המשטרה לעצור שני דגים שמנים, כשברשותם אלפי דולרים. זהו חלומו של כל שטר, כי הידיעה הברורה שפלוגי הוא ספסר של דולרים אינה מספיקה בבית-המשפט. הפעם נתפסו השניים סוף-סוף כשהם מחזיקים דולרים, כלומר: ממש בשעת הפשע.

אבל השניים שוחררו לאחר כמה שעות מבלי שנפתח נגדם תיק. כי התברר שהדולרים שברשותם באו ממקור רשמי, וכי למעשה ממלאים שני ספסרים אלה שליחות מטעם משרד האוצר.

השבוע עצרה המשטרה את הדג השמן ביותר של שוק הדולרים, את עמנואל ביטרמן, ושיחררה אותו כעבור שלוש שעות. גם כאן התברר שביטרמן פועל בידיעת האוצר.

★ ★ ★

שדום לסגן המנהל

ה עובדות הן פשוטות. כל יום בי שעה שמונה-וחצי בבוקר מתרוכזים ב' קפה ונציה שברחוב אחוזת בית בתל-אביב, מול בנק איגוד, כעשרה ספסרים. אלה הם, למעשה, רק סוכני-מישנה. הם ממתניים, משוחחים, מחליפים אינפורמציות על מצב השוק ועל הביקוש המשוער לדולארים באותו יום. לקראת שעה עשר מופיע עמנואל ביטרמן במכונית הגור שאת מספר שויצי. שני סוכני-מישנה, עוד ריו הישירים של ביטרמן, ניגשים אליו, מחליפים עמו כמה מילים, וחוזרים לקפה.

